

Dok se spremam na spavanje u franjevačkom samostanu na Mennhetnu, moji prijatelji su na visini od 10000 metara iznad Atlantika i uskoro stižu svojim kućama u Europi. Zanimljivo je kako su mi ti ljudi, za koje nisam ni znao da postoje do prije nekoliko mjeseci, sada postali najbitniji dio moga života. Možda sam još pod jakim utiskom prošlih dana, ali dopustite mi da zaključim i iznesem ovdje svoje mišljenje, jer osjećam kao da nisam imao takve prijatelje nikada ranije. Ono što hoću istaknuti jest činjenica da smo svi mi predstavnici raznih Crkava i Vjerskih zajednica, nacija, mišljenja i tradicija, a da smo svo vrijeme provedeno zajedno u Sjedinjenim Američkim Državama djelovali kao jedan tim, kao jedna ekipa. Što je tome doprinijelo? Radili smo zajedno, jeli, dijelili sobe, zabavljali se i kupovali zajedno. Išli smo na molitve zajedno. Koji nas je od ovih čimbenika toliko spojio? Možda su ipak sve doprinijele, ali sam siguran kad nekom nešto zatreba, može računati na svog prijatelja i kolegu iz ovog programa.

Imali smo puno sastanaka. Tek sada, kada su završeni, mogu sabrati utiske i razmisliti o svakom pojedinom sastanku, instituciji, ljudima koje smo susretali, djeci iz škola, nastavnika i Bogu posvećenih osoba. Toliko divnih ljudi. Plemenitih projekata. Napor koji se ulaže da se pomogne braći ljudima, da se djeca odgajaju najbolje što se može kako bi bili spremni za život, koji nas ovih dana ne štedi. Sve smo to imali priliku da vidimo, čujemo, iskusimo. Zanimljiva je vjerska šarolikost zemlje. Crkava i molitvenih domova ima “na svakom ćošku”, kako bi rekli. Ono što me jeste iznenadilo je u svojoj Crkvi — da ima toliko vjernih i posvećenih ljudi koji idu svakog dana na svetu misu, primaju pričest i siguran sam da se trude živjeti kao dobri kršćani. Katoličkoj O snažilo me je to u svojoj osobnoj vjeri i nosim ovo iskustvo kao nadu i svjetlost u svom duhovnom životu.

Htio bih se osvrnuti i na projekte koje smo planirali. Pisali smo ih i danju i noću, kombinirali

Htio bih se osvrnuti i na projekte koje smo planirali. Pisali smo ih i danju i noću, kombinirali, zajedno ili pojedinačno. Što će biti s njima? Nešto će se sigurno ostvariti. Nešto možda neće, a opet nešto drugo se može ostvariti i van malih grantova i ovog programa. Mislim da smo svi dobili neke nove ideje, nove poticaj za daljnji rad, a dobili smo i podosta vizit kartica da se možemo obratiti i za savjet i pomoć oko realizacije svojih planova i projekata. Neka se ostvari samo pola od planiranog, to će već značiti veliku promjenu i biti veliki doprinos u radu svakoga od nas.

Zapisao sam svoje prve, sveže utiske, mislim nakon svršetka cjelokupnog programa. Očekujem da pročitam i bilješke ostalih učesnika, a sada ću mirno da spavam na Mennhetnu u Franjevačkom samostanu, jer sam siguran da će naše prijateljstvo, suradnja i daljnja komunikacija doprinijeti tome da ova Zemlja bude bolje mjesto za život. (That this Earth be a better place to live.)